

Arrest

nr. 266 283 van 7 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. SCHELLEMANS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, die verklaren van Soedanese nationaliteit te zijn, op 31 maart 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2021.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 29 oktober 2021 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 10 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. DHONDT *loco* advocaat J. SCHELLEMANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker N.E.I.M. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Wad Hashim Melli in de provincie Sennar. U behoort tot de Falata stam. Uw vader was tewerkgesteld aan een universiteit in Saudi Arabië, dus tot voor 1986 leefde uw familie daar. U keerde terug naar Soedan toen u zes jaar oud

was. In 2004 verhuisde u met uw familie naar Khartoem, waar u woonde tot uw vertrek in september 2017. U studeerde zelf ook aan de universiteit in Saudi Arabië, waar u een bachelor in Economics en Administrative sciences behaalde. Toen u al werkte, hebt u ook een master in Business Administration behaald aan de Afrikaanse Internationale Universiteit in Soedan. In 2005 bood u zich aan voor een job in de politie-eenheid, de afdeling van de douane. Die periode was gunstig voor mensen van een niet—Arabische etnie om een job te krijgen, ten gevolge van de Peace Deal tussen Soedan en Zuid-Soedan. U was een van de 169 personen die een jobaanbieding kregen, samen met nog andere mensen die tot een Afrikaanse etnie behoorden. U behoorde tot de 36e ronde van rekruten, en tijdens uw carrière hebt u de rang van luitenant, tweede luitenant en kapitein behaald. U behaalde de rang van Kapitein in 2016 tijdens een promotieronde voor uw jaar van rekruten. Omdat u Falata was en geen Arabier ondervond u discriminatie op het werk, sommige dingen die u wilde doen waren niet mogelijk of men weigerde soms naar u te luisteren. In 2006 en 2007 volgde u de opleiding aan de politieacademie en sindsdien hebt u steeds voor de douaneoverheid gewerkt. Eerst werkte u in het Tariff office, vervolgens op de opleidingsafdeling, dan op de douaneafdeling van de luchthaven van Khartoem. U had ook nog een functie in de afdeling voor het bestrijden van witwassen en in de afdeling voor auteursrechten, protection of International Property Rights. Tijdens uw carrière werd u telkens overgeplaatst omdat u een lid was van Falata en omdat u praktijken van corruptie en wanbeleid binnen de douane aan het licht bracht. Zo kaartte u in 2013 aan dat de nieuwe rekruten voornamelijk afkomstig waren van een specifieke plaats. Tijdens uw tewerkstelling op de luchthaven merkte u ook onregelmatigheden met verpakingslijsten op. In 2015 ervaarde u ook problemen thuis omdat u een dochter gekregen had en uw familie drong aan om haar te besnijden, wat u en uw vrouw niet wilden. Sindsdien woonden jullie ook niet meer bij uw ouders. Tijdens uw periode in de afdeling over auteursrechten, was er een probleem met de Dry Port in NoordKordofan, en u blokkeerde de activiteiten daar. De machtige mensen achter de bedrijven van de Dry Port, onder andere de gouverneur van Noord-Kordofan Ahmed Haroun, zetten uw bazen onder druk. U werd overgeplaatst naar Zuid-Kordofan, een maatregel die gekend staat als een manier om iemand te liquideren in de oorlog daar. U weigerde om te gaan, en u werd gearresteerd op 19 juli 2017 en u werd vastgehouden op de politieacademie. Op 25 juli 2017 vond uw proces plaats, en het verdict was dat u niet meer gepromoveerd kon worden en dat u geen hogere graad meer kon krijgen. Na de uitspraak was u vrij om te gaan. U begon er over na te denken om het land te verlaten, omdat u vreesde dat ze u opnieuw zouden overplaatsen of dat ze een andere manier zouden vinden om u te vermoorden. U ging terug aan de slag op uw job.

Met behulp van uw vrienden, en de World Customs Organisation (WCO), slaagde u er in om een visum voor België te krijgen en kon u vertrekken. Op 15 september 2017 kwam u aan in België. U werkte in België een stage af voor de WCO, waarvoor u ook naar Japan ging. Tijdens uw verblijf in België werd u actief op facebook en kaart u onder andere de problemen binnen de Soedanese politie en de situatie in Darfoer aan. Via facebook kreeg u al eens bedreigingen. Op 27 juli 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. U wachtte zo lang met uw verzoek omdat u vreesde dat het uw familie in gevaar zou brengen, uw vrouw was ondertussen al ondervraagd geweest over uw afwezigheid. Op 10 mei 2018 vervoegde uw echtgenote u in België.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een document van de politierechtbank, document over werk op douane Soedan in verband met zwartwerk, een klacht van ex-minister van justitie, een douanebadge, een badge van WCO, foto in uniform, een geboortecertificaat, een kopie van paspoort, een kopie visum, een e-mail met bedreigingen, documenten van de Soedanese douane, verschillende screenshots van WhatsApp en Facebook, de erkenning van uw diploma, verschillende foto's van in de wasserij, foto's van een bijeenkomst in Brussel, een arbeidscontract bij een bedrijf, de attesten VGV, attesten van quarantaine, een policy brief van de ECFR, en een verklaring op eed van GAMS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest bij terugkeer te worden gedood door de Soedanese overheid vanwege uw activiteiten die corruptie aan het licht brachten en vanwege uw activisme op facebook sinds uw aankomst in België. Op basis van de bevindingen die verder in de beslissing worden gestaafd, kan er echter niet geconcludeerd worden dat deze vrees geloofwaardig of aannemelijk is.

Ten eerste wenst het CGVS te wijzen op het feit dat u tien maanden na aankomst in België pas een verzoek tot internationale bescherming indiende. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. De vaststelling dat dat u na aankomst in België nog tien maanden wachtte alvorens zich vluchteling te verklaren toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees. De uitleg dat u bang was om uw familie in Soedan in gevaar te brengen, is in dit geval geen afdoende verschoningsgrond voor deze laattijdigheid. Vooreerst was het al duidelijk dat - in de situatie die u schetst - simpelweg uw vertrek al voldoende was om uw familie in gevaar te brengen, uw vrouw was immers naar uw zeggen al ondervraagd geweest door de Soedanese veiligheidsdiensten. Daarenboven legde u niet uit waarom een verzoek in België een effect zou hebben op de situatie van uw familie in Soedan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Zelfs nadat uw vrouw aankwam op 10 mei 2018, wachtten jullie nog tot 27 juli 2018 tot het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, nog meer dan twee maanden na de aankomst van uw familie, die ondertussen dan toch niets meer te vrezen had in Soedan. In de periode dat u verbleef in België zonder een verzoek in te dienen was u bezig aan een stage voor de World Customs Organisation, een stage die u naar onder andere Japan bracht, u was dus zeker iemand die in staat zou zijn geweest om zich te vergewissen van de geldende regels met betrekking tot uw recht op internationale bescherming. U beweerde immers toch dat u uw land verliet vanwege een grote vrees voor uw leven, en dat de stage een handige manier was om aan een visum te komen. Van iemand die een gegronde vrees koestert kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich informeert over de asielprocedure en niet tien maanden wacht alvorens zich daarop te beroepen.

Ten tweede roepen de gebeurtenissen die aanleiding gaven voor uw vertrek ook vragen op. U beweert al sinds 2013 actief verschillende zaken van corruptie en machtsmisbruik aan te kaarten bij verschillende van uw oversten. Dit zou dan in 2017 aanleiding geven tot een overplaatsing naar Zuid-Kordofan, naar uw eigen zeggen om vermoord te worden omdat u de verkeerde personen hebt tegengewerkt. Echter, wanneer u weigerde om overgeplaatst te worden, werd u op een snelle manier berecht en kreeg u na een week opsluiting een relatief lichte straf. U zou nooit meer gepromoveerd worden samen met de mederekruten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25) en kapitein zou dus de hoogste rang zijn die u behaalde. Het is zeer merkwaardig dat men u aan de ene kant zou overplaatsen om u het zwijgen op te leggen, om u te vermoorden, maar dat u anderzijds voor uw ongehoorzaamheid, in vergelijking, maar een kleine berisping kreeg. Gevraagd naar deze discrepantie tussen het initiële doel van uw overplaatsing – dus u vermoorden – en de straf die u kreeg voor de weigering van deze overplaatsing kon u hier ook niet echt een uitleg kon geven (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25 e.v.). De verklaring dat ze bij een eerste ongehoorzaamheid u niet zwaar kunnen bestraffen, verklaart weer niet waarom een instantie die u op die manier zou willen vermoorden, die speciaal daarvoor een overplaatsing naar Zuid Kordofan zou voorzien, u niet zwaarder zou kunnen bestraffen en zich aan de beperkingen van de wet zou houden. Er werd u enkel de mogelijkheid ontnomen om gepromoveerd te worden, u kon verder gewoon terug naar huis gaan, en terug naar uw job gaan bij de douane, zonder dat er verder al sprake zou zijn van een nieuwe concrete overplaatsing (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Daarenboven is het ook helemaal niet met zekerheid vast te stellen dat die overplaatsing naar Zuid-Kordofan de bedoeling had om u te vermoorden. U was immers wel lid van de politiediensten, al was het voor de afdeling van de Douane. Als lid van de veiligheidsdiensten kan er verwacht worden dat hij op de hoogte is dat deze job een overplaatsing naar een conflictgebied kan inhouden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23).

Uw bewering dat het meestal vrijwilligers zijn die naar deze gebieden gaan, verandert hier niets aan. Daarenboven verklaarde u wel dat dit een manier is die gekend is om mensen te laten liquideren, maar dat neemt niet weg dat u deze claim ook moet verpersoonlijken en moet staven met concrete en geloofwaardige verklaringen, wat u naliet te doen. **Het is niet geloofwaardig dat de vijanden die u**

zou hebben gemaakt, de moeite zouden nemen om een hele overplaatsing voor u te regelen, om u te vermoorden – wat overigens een zeer omslachtige werkwijze is om snel van iemand af te geraken in een land als Soedan– maar eens ze u in detentie hebben, is de nood om u “onschadelijk” te maken er blijkbaar niet meer. De versie van de feiten die u schetst, staat ook haaks op uw bewering dat u als Falata nooit veel te zeggen had binnen de organisatie en dat u telkens moest onderdoen voor de personen met een Arabische etnie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Immers, u zou toch gemakkelijker "buiten strijd geplaatst kunnen worden", zodat u de hogergeplaatsten niet meer kon problemen geven, maar telkens wanneer u een overplaatsing kreeg nadat u weer een situatie van wanbeleid of corruptie aanklaagde, kwam u toch nog bij een job terecht waarbij u verantwoordelijkheden had. Bij uw laatste transfer had u immers de macht om de Dry Port stil te leggen vanwege vervalste goederen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). In 2016 hebt u bovendien ook nog uw promotie tot kapitein gekregen, toen u toch al een aantal jaren corruptie aan het licht bracht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12) en dus hoogstwaarschijnlijk ook al in de gaten zou worden gehouden. Er is dus een grote discrepantie van het profiel dat u tracht te schetsen, en uw verklaringen waarin u toch steeds verantwoordelijke functies kreeg. **Het CGVS onderschrijft dat u misschien inderdaad op de hoogte was van een aantal gevallen van corruptie, maar niet dat u dergelijke stappen nam om deze corruptie recht te zetten dat u ook in die mate hooggeplaatste vijanden maakte die u wilden laten liquideren. Bijgevolg toonde u niet aan dat u omtrent deze problemen een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Soedan zou hebben.**

Wat betreft uw mogelijke vrees bij terugkeer omdat er een arrestatiebevel tegen u zou zijn uitgevaardigd, biedt u het CGVS niet de kans om een objectief oordeel te vellen over dit arrestatiebevel. U kan immers dit bevel niet voorleggen, u hebt hier enkel weet van omdat een collega van u dit gezegd heeft tegen u (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U werd gevraagd of u dit bevel toch niet kon doorsturen, maar blijkbaar was niemand van uw hooggeplaatste vrienden daartoe bereid. Dezelfde conclusie geldt over de vermeende blacklist waar u op zou staan bij terugkeer naar Soedan, deze verklaringen worden niet gestaafd met de nodige bewijzen en lijken dus eerder hypothetische situaties die geen grond in de realiteit hebben. U hebt immers ook op legale wijze het land kunnen verlaten in 2017 zonder tegengehouden te worden met uw eigen paspoort, hetzelfde geldt voor uw vrouw en kinderen in 2018. Naar uw verklaringen was dat onder andere met de hulp van uw hooggeplaatste vrienden, waarvan de meesten nog steeds een dergelijke functie hebben. Echter, deze vrienden zouden u dan weer niet kunnen helpen om bewijzen te leveren voor dat arrestatiebevel (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Het feit dat jullie allen zomaar het land konden verlaten, uw vrouw veel later dan u persoonlijk, ondermijnt uw vrees dat u gezocht wordt ook danig.

U vreest ook dat u berecht zal worden voor het ondermijnen van de staat, op basis van artikel 52 en 53 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Dit onder meer door uw uitlatingen op sociale media, waarin u kritiek uit op het regime. Wederom zijn uw verklaringen voornamelijk speculatief, zo hebt u zelf niet persoonlijk een brief gekregen waarin staat dat u gevisieerd wordt vanwege uw uitlatingen op facebook (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Daarenboven is er sinds de coup van 2019 een ander regime aan de macht dan hetgene waartegen u protesteerde in 2018 te Brussel. Hetzelfde geldt ook voor de video van de General Director waarin hij bedreigingen uit ten opzichte van de Soedanezen buiten Soedan en degenen die politiek bediscussiëren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Geenszins kan deze video aan u persoonlijk gelinkt worden. Daarenboven, het feit dat u in België begon met meer politieke onderwerpen aan te kaarten en de laattijdigheid van het verzoek tot internationale bescherming, ondermijnen uw oprecht activisme. De posts op uw facebookpagina hebben ook bijzonder weinig interactie, behalve dan de enkele bedreigingen die u zelf neerlegde, wat tevens indiceert dat u niet een grote rol speelt in een oppositie of een danig politiek profiel hebt, maar dat uw bedoelingen eerder opportunistisch zijn met het oog op het bekomen van de status van vluchteling. U kan daarenboven ook niet zeggen van wie deze facebookbedreigingen komen en of er ook een concrete bedreiging achter schuilt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). De berichten begonnen dan ook in 2019 en gingen door in 2020, twee jaar nadat u aankwam in België (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Ook de protestactie waar u naartoe ging in Brussel, dateert naar uw eigen zeggen van eind 2018, tevens nadat u een verzoek tot internationale bescherming deed (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Wat betreft de dreig-e-mail die u voorlegde kon u ook in dit geval niet vertellen van wie de concrete dreiging uitging, en dus ook niet of ze eventueel uitging van de Soedanese autoriteiten.

Zonder weinig concrete indicatie of die dreiging effectief van Soedan uitkwam, kan deze bezwaarlijk bewijs vormen voor een gegronde vrees bij eventuele terugkeer, zeker gezien de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw overige verklaringen.

Ten derde, op vlak van de discriminatie die uervaarde omdat u afkomstig bent van de Afrikaanse stam Falata, dient het volgende in rekening te worden genomen. Bij de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud classificeerde u het als etnische vervolging. U en uw familie woonden al jaren in Khartoem en hebben daar allemaal een zeer standvastig leven kunnen opbouwen. Uw vader is ondertussen een gepensioneerd docent van de universiteit, uw broer werkt als apotheker voor een farmaceutisch bedrijf en uw zussen zijn architect en een master in de computerwetenschappen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Allemaal hebben ze dus de kansen genoten om een universiteitsdiploma te behalen en meestal werken ze ook in het domein waarin ze studeerden. Hoewel u dus - volgens uw verklaringen - als Falata niet dezelfde kansen kreeg of niet hetzelfde respect genoot als mensen van Arabische afkomst, bezit u wel de tools om in Khartoem verder een leven op te bouwen. U hebt dan ook een job kunnen bemachtigen bij de douane en u bent in rang gestegen tot kapitein, ondanks uw herkomst. Tijdens het relaas hebt u verder ook geen concrete verklaringen gegeven die de indruk geven dat de discriminatie die uervaarde zo verregaand en in die mate ernstig was dat er sprake kan zijn van vervolging.

Wat betreft uw overige documenten, hebben ze betrekking op aspecten van uw relaas die niet ter discussie staan, zoals uw effectieve tewerkstelling bij de douane, de P-identiteitskaart en uw lidmaatschap bij WCO. Ook uw tewerkstelling in België en al de relevante elementen hebben geen betrekking op de beslissing. De paper die u neerlegt, "Bad Company: How Dark Money threatens Sudan's Transition", betreft de situatie van corruptie binnen de Soedanese instanties maar toont op geen manier uw persoonlijke vrees tot vervolging aan.

Wat betreft uw vrees voor besnijdenis in hoofde van uw minderjarige dochters, namelijk dat zij zouden kunnen worden besneden bij terugkeer naar Soedan werd in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote, echter vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat jullie als ouders niet in staat zouden zijn om jullie dochters voor deze praktijk te behoeden, en bijgevolg kan evenmin worden gesteld dat deze vrees voor besnijdenis een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève, uitmaakt. In de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote, werd immers het volgende vastgesteld:

"Wat betreft uw persoonlijk risico op vrouwelijke genitale verminking en het risico op besnijdenis van uw dochters, concludeert het CGVS dat de context en uw persoonlijke houding ten opzichte van de praktijk, resulteren in een voldoende bescherming voor zowel u als uw dochters. Er zijn verschillende factoren die erop wijzen dat u uw dochters wel degelijk zou kunnen behoeden voor genitale verminking in Soedan, en bijgevolg wordt vastgesteld dat u het aangehaalde risico op besnijdenis in hoofde van uw minderjarige dochters niet aannemelijk weet te maken. Vrouwelijke genitale verminking is ondertussen ook een praktijk die gecriminaliseerd werd in Soedan. Daar u zelf ook al die tijd al leefde in Soedan, getrouwd was, kinderen had gekregen oordeelt het CGVS dat u ook niet aannemelijk kon maken dat u zelf een persoonlijk risico loopt om alsnog besneden te worden. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes een zeer hoge prevalentie heeft in Soedan, maar u en uw gezin beschikken over de tools om uw dochters tegen zowel de druk binnen de maatschappij als de druk binnen uw familie te beschermen. **Ten eerste zijn zowel u als uw echtgenoot gekant tegen de besnijdenis van uw dochters.** U was altijd van mening dat de besnijdenis een fysieke en mentale kwelling is waarbij het meisje het risico loopt om gedood te worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Het is een kwelling waar u uzelf of uw dochters nooit zou laten doorstaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Uw man deelt uw mening dat het een slechte gewoonte is en dat elk meisje het recht heeft om natuurlijk te zijn (zie notities persoonlijk onderhoud 1816549 p. 27). Hij heeft u ook als echtgenote geaccepteerd zonder bezwaar, toen uw tante en u hem op de hoogte brachten van het feit dat u niet besneden was (zie notities persoonlijk onderhoud p. 4). Beiden zijn jullie op de hoogte van de gevaren van de praktijk en geven jullie aan dat jullie niet willen dat jullie dochters hier aan zouden lijden. **Ten tweede bent u zelf ook opgegroeid en leefde u zelf ook in een omgeving waarin u persoonlijk niet besneden was.** Omdat uw tante degene was die u opvoedde, en zij persoonlijk tegen de praktijk van besnijdenis was, had zij er voor gekozen om u niet te besnijden, buiten het medeweten van uw moeder om (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Dat uw tante als vrouw u kon beschermen en tegen de wil van haar eigen zus in kon gaan, zijn indicatief voor de mogelijkheden tot bescherming die u ook zou kunnen hanteren.

Daarenboven hebt u ook de medestand van uw echtgenoot en uw tante om te weerstaan aan de familie van uw echtgenoot. De echtgenoot van uw tante, die van een andere stam zou komen, was er van op de hoogte dat u niet besneden was en ook hij was gekant tegen deze procedure. **Ten derde hebt u uzelf en uw dochter L. al eerder kunnen beschermen tegen besnijdenis in Soedan.** Toen u merkte

dat de familie van N.E.I.M. aandrang op de besnijdenis van L., hebben jullie samen besloten om binnen Khartoem te verhuizen om onder die druk uit te komen. Dit leek ook wel een oplossing te zijn, totdat u enkel met de kinderen naar de familie van N.E.I.M. in Wad Hashim ging. Er zijn geen indicaties dat u niet hetzelfde kan doen bij terugkeer naar Khartoem, als jullie samen er voor kiezen om niet bij de familie van uw echtgenoot te gaan wonen. U kan ook steeds de hulp van uw tante inroepen, die u zelf zo beschermd heeft. Ook het feit dat u uw dochters in Khartoem kan opvoeden is een gunstige factor in vergelijking met meisjes die in een rurale context wonen. Gevraagd naar de mogelijkheden die u zou hebben om uw dochters te beschermen, zei u dat dat enkel kon omdat u uitstel had gekregen om de ceremonie te regelen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Echter, toen u in Khartoem woonde en verhuisde, had u die voorwaarde van het uitstel niet, en kon u L. alsnog behoeden van besnijdenis. Bovendien, u bent niet genoodzaakt om terug te keren naar het geboortedorp van uw echtgenoot, Wad Hashim, indien u samen terugkeert met uw echtgenoot naar Khartoem. Tijdens zijn verklaringen erkende uw man ook de eventuele mogelijkheid om uw dochters te beschermen, al zij het dat jullie wel druk zouden ervaren van vrienden en familie (zie notities persoonlijk onderhoud 1816549 p. 27)."

In de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud, verklaarde u nog dat de besnijdenis een traditie is die niet gebroken kan worden, maar dit is op zich niet voldoende om bovenstaande conclusies te ondermijnen. Ook de verklaring op eed van GAMS die nog later opgestuurd werd, bevestigt jullie attitude ten opzichte van VGV en jullie wil om dit jullie dochters niet te laten ondergaan. Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 09/12/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 18/01/2021 en uw opmerkingen en aanpassingen werden op het CGVS ontvangen op 25/01/2021. De opmerkingen die u had op de notities werden opgenomen in de beslissing en veranderen verder niets aan de inhoud van deze beslissing. Daar u (of uw advocaat) opmerkte dat: "I would like you to take into consideration that my client was conducting the interview in his own language (Sudanese Arabic) which was interpreted into English to the interviewing officer, and then it was subsequently transcribed into Dutch and sent to my client for a review. Therefore, one would expect that some of the meaning may have been lost in translation." is dit een gegeven waar mee rekening wordt gehouden tijdens elk persoonlijk onderhoud, en u hebt dan ook de gelegenheid om deze nuance nog aan te passen bij de bemerkingen op de kopie van de notities. Daar u verder ook geen opmerkingen had over de tolk en de vertaling tijdens het persoonlijk onderhoud, concludeert het CGVS dat de vertaling goed verlopen is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster R.G.I.M. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Madani in Centraal Soedan. U behoort tot de Danagle stam en groeide op bij een tante die zelf geen kinderen had. Deze tante heeft er buiten het medeweten van uw moeder om voor gekozen om u niet te laten besnijden omdat ze tegen deze praktijk was. In maart van 2013 verhuisde u naar Khartoem nadat u huwde met uw echtgenoot N.E.I.M.. Een deel van uw familie aanvaarde uw echtgenoot niet, ze vonden het een schande dat u met iemand van de stam Falata huwde. U drong er echter op aan en u kon hem uiteindelijk huwen, uw ouders gingen er ook meteen akkoord mee. Thuis vertelde uw echtgenoot over zijn vele transfers op het werk. Nadat u beviel van uw dochter L., drong de familie van uw echtgenoot aan op haar besnijdenis. U trachtte haar daar tegen te beschermen.

Uiteindelijk verhuisden jullie naar een eigen huis om onder de druk uit te komen. Op een moment kreeg uw echtgenoot grotere problemen op het werk waarvoor ze hem overplaatsten naar Zuid Kordofan. Hij weigerde de overplaatsing, en werd vervolgens gearresteerd. Na het proces zei uw echtgenoot dat hij in gevaar was en dat hij het land moest verlaten. Drie dagen nadat N.E.I.M. het land verlaten had, bracht u

uw zoon Mohamed naar de kleuterklas, op 17 juli 2017. Drie personen in een pick-up klopten bij u thuis aan, het waren leden van de National Security die u kwamen vragen waar uw echtgenoot was. Omdat u weigerde te antwoorden op deze vragen namen ze u mee voor verhoor. U werd die dag ondervraagd door twee mannen, die u tijdens het verhoor ook sloegen. Na het verhoor zetten ze u af op de markt, waarna u zelf terug de weg naar uw huis vond. U belde uw man om de boodschap door te geven dat hij moest terugkomen, en hij vertelde u dat u naar zijn familie in Wad Hashim moest gaan omdat het voor u niet veilig was. Die nacht vertrok u met behulp van zijn broer F.. De volgende zeven maanden bleef u daar met uw kinderen, in de vijfde maand ervan begonnen de ooms en de tantes aan te sporen op de besnijdenis van L.. Eerst weigerde u, maar na een tijd ging u akkoord om tijd te winnen om het land te verlaten. In april of maart 2018 kwam F. naar jullie om de procedures voor de visa te beginnen. Nadat alles in orde was vertrokken jullie met behulp van zijn vrienden Na. en A., en zijn broer F.. Op 10 mei 2018 kwam u aan in België en op 27 juli 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in, samen met uw kinderen M. en L.. Uw dochter R. is in België geboren.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een attest VGV van uw dochter L., een attest VGV van uw dochter R., uw eigen attest VGV, een kopie van uw visum, een kopie van uw paspoort, uw geboortecertificaat, een vertaling van uw geboortecertificaat, een uittreksel van het geboorteregister, een toelating consultatie en een verklaring op eed van GAMS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest bij terugkeer te worden gedood door de Soedanese overheid vanwege het activisme van uw echtgenoot en vanwege zijn activiteiten die corruptie aan het licht brachten. U hebt ook een persoonlijke vrees om alsnog besneden te worden. Voor uw kinderen vreest u ook vervolging van hun vader en u vreest dat uw dochters L. en R. besneden zullen worden. Op basis van de bevindingen die verder in de beslissing worden gestaafd, kan er echter niet geconcludeerd worden dat deze vrees geloofwaardig of aannemelijk is.

Ten eerste wijst het CGVS in uw dossier op eveneens het laattijdige indienen van uw verzoek. Na uw aankomst met de kinderen op 10 mei 2018 wachtten jullie nog meer dan twee maanden om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen op 27 juli 2018. Aangezien uw man toch al sinds 15 september 2017 in België was, en hij op jullie zou wachten om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, is er geen verklaring waarom jullie erna nog steeds danig lang wachtten om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.

Wat betreft uw persoonlijk risico op vrouwelijke genitale verminking en het risico op besnijdenis van uw dochters, concludeert het CGVS dat de context en uw persoonlijke houding ten opzichte van de praktijk, resulteren in een voldoende bescherming voor zowel u als uw dochters. Er zijn verschillende factoren die erop wijzen dat u uw dochters wel degelijk zou kunnen behoeden voor genitale verminking in Soedan, en bijgevolg wordt vastgesteld dat u het aangehaalde risico op besnijdenis in hoofde van uw minderjarige dochters niet aannemelijk weet te maken. Vrouwelijke genitale verminking is ondertussen ook een praktijk die gecriminaliseerd werd in Soedan. Daar u zelf ook al die tijd al leefde in Soedan, getrouwd was, kinderen had gekregen oordeelt het CGVS dat u ook niet aannemelijk kon maken dat u zelf een persoonlijk risico loopt om alsnog besneden te worden. Het

CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes een zeer hoge prevalentie heeft in Soedan, maar u en uw gezin beschikken over de tools om uw dochters tegen zowel de druk binnen de maatschappij als de druk binnen uw familie te beschermen. **Ten eerste zijn zowel u als uw echtgenoot gekant tegen de besnijdenis van uw dochters.** U was altijd van mening dat de besnijdenis een fysieke en mentale kwelling is waarbij het meisje het risico loopt om gedood te worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Het is een kwelling waar u uzelf of uw dochters nooit zou laten doorstaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Uw man deelt uw mening dat het een slechte gewoonte is en dat elk meisje het recht heeft om natuurlijk te zijn (zie notities persoonlijk onderhoud 1816549 p. 27). Hij heeft u ook als echtgenote geaccepteerd zonder bezwaar, toen uw tante en u hem op de hoogte brachten van het feit dat u niet besneden was (zie notities persoonlijk onderhoud p. 4). Beiden zijn jullie op de hoogte van de gevaren van de praktijk en geven jullie aan dat jullie niet willen dat jullie dochters hier aan zouden lijden. **Ten tweede bent u zelf ook opgegroeid en leefde u zelf ook in een omgeving waarin u persoonlijk niet besneden was.** Omdat uw tante degene was die u opvoedde, en zij persoonlijk tegen de praktijk van besnijdenis was, had zij er voor gekozen om u niet te besnijden, buiten het medeweten van uw moeder om (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Dat uw tante als vrouw u kon beschermen en tegen de wil van haar eigen zus in kon gaan, zijn indicatief voor de mogelijkheden tot bescherming die u ook zou kunnen hanteren. Daarenboven hebt u ook de medestand van uw echtgenoot en uw tante om te weerstaan aan de familie van uw echtgenoot. De echtgenoot van uw tante, die van een andere stam zou komen, was er van op de hoogte dat u niet besneden was en ook hij was gekant tegen deze procedure. **Ten derde hebt u uzelf en uw dochter L. al eerder kunnen beschermen tegen besnijdenis in Soedan.** Toen u merkte dat de familie van N.E.I.M. aandrang op de besnijdenis van L., hebben jullie samen besloten om binnen Khartoem te verhuizen om onder die druk uit te komen. Dit leek ook wel een oplossing te zijn, totdat u enkel met de kinderen naar de familie van N.E.I.M. in Wad Hashim ging. Er zijn geen indicaties dat u niet hetzelfde kan doen bij terugkeer naar Khartoem, als jullie samen er voor kiezen om niet bij de familie van uw echtgenoot te gaan wonen. U kan ook steeds de hulp van uw tante invoeren, die u zelf zo beschermd heeft. Ook het feit dat u uw dochters in Khartoem kan opvoeden is een gunstige factor in vergelijking met meisjes die in een rurale context wonen. Gevraagd naar de mogelijkheden die u zou hebben om uw dochters te beschermen, zei u dat dat enkel kon omdat u uitstel had gekregen om de ceremonie te regelen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Echter, toen u in Khartoem woonde en verhuisde, had u die voorwaarde van het uitstel niet, en kon u L. alsnog behoeden van besnijdenis. Bovendien, u bent niet genoodzaakt om terug te keren naar het geboortedorp van uw echtgenoot, Wad Hashim, indien u samen terugkeert met uw echtgenoot naar Khartoem. Tijdens zijn verklaringen erkende uw man ook de eventuele mogelijkheid om uw dochters te beschermen, al zij het dat jullie wel druk zouden ervaren van vrienden en familie (zie notities persoonlijk onderhoud 1816549 p. 27).

Wat betreft vervolgens de vrees die u koestert ten opzichte van u en uw kinderen ten gevolge van de activiteiten van uw man op facebook en de problemen die hij reeds zou gehad hebben in Soedan, oordeelde het CGVS al in de beslissing van uw echtgenoot dat deze vrees niet geloofwaardig noch aannemelijk is. Naar aanleiding van zijn vertrek uit het land zou u dan zelf ook ondervraagd geweest zijn door de veiligheidsdiensten op 17 juli 2017 (zie notities persoonlijk onderhoud p. 11). Echter, aangezien de conclusie in de beslissing van uw echtgenoot was dat de beweerde vervolging vanwege de Soedanese overheid en daarmee ook de aanleiding voor zijn en uw vertrek als ongeloofwaardig werd bevonden, heeft dit ook danig effect op de beslissing in uw dossier. Wat betreft de aanleiding tot de gebeurtenissen op 17 juli 2017 maakte het CGVS de volgende beslissing in het dossier van uw echtgenoot:

[...]

Aangezien uit bovenstaande vaststellingen betreffende de beweerde vervolging van uw man blijkt dat deze als ongeloofwaardig werd bevonden, kan bijgevolg ook uw vermeende vervolging en ondervraging ook niet als geloofwaardig gezien worden. De door u beweerde feiten zijn immers een rechtstreeks gevolg van het feit dat uw man gezocht wordt door de Soedanese veiligheidsdiensten, hetgeen betwist wordt.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, hebben deze geen betrekking op feiten die als ongeloofwaardig worden verklaard. De attesten genitale verminking vormen immers een bewijs voor het feit dat jullie niet besneden zijn, wat niet betwist wordt. Ook de verklaring onder eed van GAMS, bevestigt jullie attitude ten opzichte van VGV en jullie wil om dit jullie dochters niet te laten ondergaan. Uw identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en ook het feit dat u gehuwd bent met uw echtgenoot.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 09/12/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 18/01/2021 en uw opmerkingen en aanpassingen werden op het CGVS ontvangen op 25/01/2021. De opmerkingen die u had op de notities werden opgenomen in de beslissing en veranderen verder niets aan de inhoud van deze beslissing. Daar uw echtgenoot (of uw advocaat) opmerkte dat: "I would like you to take into consideration that my client was conducting the interview in his own language (Sudanese Arabic) which was interpreted into English to the interviewing officer, and then it was subsequently transcribed into Dutch and sent to my client for a review. Therefore, one would expect that some of the meaning may have been lost in translation." is dit een gegeven waar mee rekening wordt gehouden tijdens elk persoonlijk onderhoud, en u hebt dan ook de gelegenheid om deze nuance nog aan te passen bij de bemerkingen op de kopie van de notities. Daar u verder ook geen opmerkingen had over de tolk en de vertaling tijdens het persoonlijk onderhoud, concludeert het CGVS dat de vertaling goed verlopen is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekers voeren in het verzoekschrift in een enig middel het volgende aan:

"Schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), artikel 3 van het EVRM, artikelen 48/3 t.e.m. 48/7, 50 en artikelen 57/1, §4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 24 van het Handvest van Grondrechten van de Unie, artikelen 1, 6, 19 en 37 van het VN-Kinderrechtenverdrag, artikel 60 van de Conventie van Istanboel, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

Volgens het verzoekschrift kunnen verzoekers niet geacht worden hun asielaanvraag laattijdig te hebben ingediend. Het valt volgens verzoekers niet in te zien hoe de vage term "zo spoedig mogelijk" een andere termijn zou kunnen inhouden dan wat artikel 50, § 1 van de Vreemdelingenwet voorziet als termijn. Verzoekers vragen dat in dit kader prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie worden gesteld indien de Raad toch die mening zou toegedaan zijn.

Verzoekers gaan in op de argumentatie van verweerder over de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot hun vertrek.

Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat het arrestatiebevel tegen verzoeker niet werd voorgelegd, voegen verzoekers bij het verzoekschrift een kopie van het arrestatiebevel dat hij alsnog verkregen heeft en dat dateert van 9 januari 2020. Aangezien het arrestatiebevel tegen verzoeker dateert van na de aankomst van verzoekers in België, zien verzoekers niet in hoe het legaal vertrek van verzoekers relevant is.

Verzoekers voeren verweer tegen de argumentatie in de bestreden beslissing over verzoekers activisme op sociale media. Ze citeren uit landeninformatie aangaande het risico op vervolging of om lastig gevallen te worden vanwege het uiten van politieke meningen op openbare fora, onder het regime van Bashir en onder de overgangsregering.

Het verzoekschrift gaat in op de discriminatie die verzoekers als *falata* ondervonden.

Vervolgens bespreken verzoekers het risico op genitale verminking voor hun dochters R. en L. en ze verwijzen naar landeninformatie daaromtrent. Ze gaan tevens in op het hoger belang van het kind.

Het verzoekschrift voert aan dat verzoeksters verklaringen over haar aanhouding, ondervraging en mishandeling een veel grondiger onderzoek verdienen, dat zij reeds aan vervolging als vrouw onderworpen werd, dat het in toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan verweerder toekomt aan te tonen dat zoiets zich naar de toekomst toe niet meer zal voordoen en dat het duidelijk is verzoekster en haar dochters een reële vrees koesteren om aan VGV onderworpen te worden.

2.2. Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers de volgende stukken:

- “2. *Human Rights Watch, Sudan: Unlawful Detentions by Rapid Support Force*, [url]
3. *Arrestatiebevel dd 9 januari 2020*;
4. *Nederlands Ambtsbericht Soedan, maart 2021*;
5. *Freedom House, Sudan: Country Report*, [url]
6. *Freedom House, Sudan: Freedom on the Net, Country Report*, [url]
7. *UNICEF, Female Genital Mutilation/Cutting (FGM/C) and Child Marriage in Sudan - Are There Any Changes Taking Place? In-Depth Analysis Using Multiple Indicators Cluster Surveys (Mies) Sudan Household Health Surveys (SHHS)*, [url]
8. *SIHA, Paper Women and Citizenship in Sudan, September 2015*;
9. *Human Rights Watch, "Good Girls Don't Protest" - Repression and Abuse of Women Human Rights Defenders, Activists, and Protesters in Sudan, 23 March 2016*;
10. *SIHA, Beyond Trousers: The Public Order Regime and the Human Rights of Women and Girls in Sudan A Discussion Paper Submission to the 46th Ordinary Session of the African Commission on Human and Peoples' Rights, Banjul, the Gambia*;
11. *Views adopted by the Committee on the Rights of the Child under the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a communications procedure in respect of communication No. 3/2016*';
12. *Views adopted by the Committee on the Rights of the Child under the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a communication procedure, concerning communication No. 83/2019*".

2.3. Bij aanvullende nota van 12 oktober 2021 op de Raad voegen verzoekers de volgende stukken:

- “1. *Bevestiging van politiebrigade van veroordeling + vertaling*
2. *Arrestatiebevel 9 januari 2020 + vertaling*
3. *France24, Sudan's military 'dominant' despite power-sharing deal, 13 september 2021*, [url]
4. *MEMO, 'Sudab PM calls to expand base of transitional period forces', 29 september 2021*, [url]
5. *Foto's vermoorde dissident dd 11 mei 2021*
6. *US Embassy Khartoum, Facebook post, 12 mei 2021, beschikbaar via: [url]*
7. *Blokking Facebook account verzoeker dd 8 juli 2021*".

2.4. Bij aanvullende nota van 25 oktober 2021 voegen verzoekers de volgende stukken:

- “1. *Screenshots Facebook-Messenger gesprekken met de heer M.E. + beëdigde vertaling*
2. *Screenshots van posts door verzoeker op zijn Facebook profiel + beëdigde vertaling*
3. *Beëdigde vertaling artikel 50 Soedanees Strafwetboek + samenvatting video*
4. *Video*
5. *BBC News, Sudan's military dissolves civilian government and arrests leaders, 25 oktober 2021, [url]*".

2.5. Bij aanvullende nota van 2 december 2021 voegt verweerder de nota “*Stand van Zaken Soedan*” van 30 november 2021. In deze aanvullende nota wordt door verweerder tevens geantwoord op de nieuwe stukken die door verzoeker in voornoemde aanvullende nota's werden aangebracht.

2.6. Bij aanvullende nota van 3 december 2021 voegen verzoekers de volgende stukken:

- “1. *Beëdigde vertaling video boodschap op Facebook*;
2. *Screenshots van posts door verzoeker op zijn Facebook profiel + beëdigde vertaling*;
3. *Screenshots Whatsapp organisatie betoging*;
4. *HRW, Sudan: Security Forces Use Lethal Force on Protesters: At least 16 Killed in the Worst Day of Ongoing Crackdown, 23 november 2021*;
5. *Al Jazeera, Sudan security forces fire tear gas at Khartoum protesters, 30 november 2021*".

2.7. Bij aanvullende nota, op 10 december 2021 neergelegd ter terechtzitting, voegen verzoekers de volgende stukken:

"1. *Screenshots Whatsapp organisatie betoging*;
2. P. Smit, 'Soedan heeft een goede reputatie?', *De Groene Amsterdammer*, augustus 2021, [url]".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift en aanvullende nota's stukken omtrent hun problemen in Soedan, verzoekers politieke activiteiten in België en de actuele (veiligheids)situatie in Soedan.

6. Wat betreft risico's bij terugkeer voor Soedanezen met politieke activiteiten in het buitenland, dient te worden gewezen op het door verzoekers bij het verzoekschrift gevoegde Nederlands Ambtsbericht Soedan van maart 2021. Uit dit ambtsbericht blijkt dat de operationele tak van de National Intelligence and Security Service (NISS) in juli 2019 is opgeheven, en dat haar taken, waaronder de controles van terugkeerders op het vliegveld van Khartoum, zijn overgenomen door de General Intelligence Service (GIS). Hoewel het ambtsbericht aangeeft dat de GIS niet dezelfde bevoegdheden heeft als de NISS had onder Al-Bashir, wordt tevens vermeld dat niet duidelijk is of de omstandigheden op het vliegveld van Khartoum zijn veranderd en evenmin of het optreden van de GIS op het vliegveld afwijkt van dat van de NISS in het verleden. Uit dit ambtsbericht volgt dat er een gebrek is aan onderzoek naar de omstandigheden rondom terugkeer en dat, hoewel meldingen van ernstige misstanden in de verslagperiode niet of nauwelijks werden gesignaleerd, dit niet wil zeggen dat terugkeerders geen problemen kunnen ondervinden.

Verder blijkt uit dit ambtsbericht dat openbare cijfers over gedwongen en vrijwillige terugkeer vanuit andere landen ontbreken. Over de monitoring van de diaspora door de veiligheidsdiensten op ambassades vermeldt voornoemd Nederlands ambtsbericht van maart 2021 dat het onduidelijk is of dit nog steeds plaatsvindt, en zo ja, of er nog iets met de verzamelde informatie wordt gedaan. Er wordt dienaangaande wel gesteld dat veel van de voormalige medewerkers van de NISS die werkzaam waren op de ambassades niet zijn vervangen of opnieuw zijn aangesteld, en dat het waarschijnlijk is dat deze medewerkers nog steeds informatie verzamelen.

Verweerder brengt geen bronnen bij die een eenduidig beeld schetsen over welk risico een terugkerend politiek activist loopt indien hij als zodanig door de veiligheidsdiensten wordt herkend. Gelet op de praktijken van monitoring (van de diaspora), detenties en marteling door de veiligheidsdiensten in de tijd onder Al-Bashir, het gebrek aan bronnen over de actuele situatie en de volatiele politieke situatie zoals deze blijkt uit de aangevoerde landeninformatie, kan niet zonder meer worden aangenomen dat die praktijken onder de transitie regering zijn gestopt.

7. Ingevolge de bij het verzoekschrift en aanvullende nota's aangebrachte stukken omtrent de problemen van verzoekers in Soedan en verzoekers politieke activiteiten in België, samengenomen met de actuele (veiligheids)situatie in Soedan, kan de Raad op basis van de elementen in rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekers niet tot een besluitvorming komen inzake de plausibiliteit van hun asielaanspraak en aangevoerde vrees voor vervolging.

8. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om voornoemde elementen nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 februari 2021 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS